

SANT PERE DE QUERALT

La Noguera

Des de Santa Linya per lo Balconet i retorn pel barranc

Distància	12,4 km
Desnivell acumulat	527 m
Nivell de dificultat	Moderat
Data	13 de desembre de 2012
Cartografia	Ed. Piolet. Sant Llorenç de Montgai (1:20000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=8872736

Sant Pere de Queralt o de la Vall és una bonica esglesiola romànica encimbellada dalt d'un penyal rocallós, alçat al bell mig d'un barranc que talla el cingle sobre la Noguera Pallaresa, a l'embassament de Camarasa.

Aquest itinerari circular ens permet, a més de visitar aquest magnífic indret, resseguir un tram de trinxeres de la guerra civil, la llera del barranc envoltats de cingles i, opcionalment, fer una curta i fàcil via ferrada a l'entorn de l'església.

Accés

Per la C-12 de Balaguer a Àger, entre els punts quilomètrics 184 i 185, just abans d'entrar a les Avellanes, prenem a mà dreta la LV-9042. En 5 quilòmetres ens mena a Santa Linya.

A l'entrada del poble anem a l'esquerra enfilant per una pista pavimentada fins a la part alta, als peus d'un dipòsit d'aigua.

Santa Linya (552 m)

Comencem a caminar pista enllà (ara sobre terra batuda) 150 m i l'abandonem per un camí a mà esquerra (rètol indicador a Sant Pere de la Vall i el Balconet).

Passem per sota una balma obrada, tal vegada una cleda, per un antic camí amb trams empedrats. Tres-cents metres més enllà anem recte, rebutjant un sender a l'esquerra (pel que retornarem) i poc més enllà atenyem el camí de Sant Urbà, en una bifurcació de pistes, a l'alçada d'una barraca.

Camí de Sant Urbà (644 m)

Rètol indicador. Marxem per la pista cap a l'E, en direcció al Balconet, pujant en suau pendent. Vorejant el camí les feixes de conreu s'alternen amb l'alzinar i l'ermot.

Deixem a mà esquerra una pista precària i un ben definit corriol (per on continuarem la ruta) i dos-cents seixanta metres més enllà atenyem lo Balconet.

Lo Balconet (680 m)

Àmplia balconada al fil del cingle sobre la Noguera Pallaresa i el pantà de Camarasa, poc abans de l'aiguabarreig amb el Segre. Protegida amb baranes, disposa d'un penell il·lustratiu de la flora i la fauna, taula d'orientació i un parell de bancs.

Vers els nord albirem les parets del Barranc de Sant Pere, el Montsec de Rúbies i Sant Mamet.

Gaudim d'una magnífica panoràmica del pantà amb el cingle de la Serra de lo Coscoll davant i la línia fèrria de la Pobla als nostres peus. Vers el sud domina la silueta del Mont-roig.

Tornem enrere dos-cents seixanta metres a buscar el camí que hem deixat. Ben definit, aquest sender serpenteja pel fil del cingle de lo Rafal.

Aviat trobem restes de trinxeres i senzilles construccions de pedra seca corresponents a la línia de front ocupada per l'exèrcit facciós i un penell explicatiu (1).

Comencem a davallar decididament pel fil d'un contrafort on trobem passos en els que ens hem d'ajudar amb les mans, algun equipat amb cadenes.

Camí del barranc (540 m)

Rètols indicadors. Després caldrà retornar a aquest punt però ara baixem a mà dreta, revoltem el cingle per una lleixa fins a un collet, als peus de l'ermita.

Per a accedir-hi ens cal perdre alçada per l'esquerra i enfilars el camí que hi mena.

Sant Pere de Queralt (545 m)

O de la Vall. Esglesiola romànica datada entre els segles XI i XII, bellament encimbellada sobre un penyal rocallós, és l'únic vestigi que resta dret de l'antic castell de Queralt.

Malgrat que en penós estat de conservació, manté encara intacta tota la seva estructura.

Retornem sobre els nostres passos, deixant a mà esquerra el camí per on hem arribat i continuem per la llera del barranc, habitualment seca. Trobem un pas protegit amb cadena i més endavant un altre també equipat amb esglaons per superar una graonada.

Seguim un camí ben definit, entre densa vegetació i envoltat de cingleres. Quan el barranc s'obre, esdevé una precària pista que millora considerablement ja per terreny obert i planer.

A l'alçada d'un repetidor atenyem de nou la pista de Sant Urbà. La seguim a l'esquerra cent-seixanta metres i l'abandonem per un camí a mà dreta. Més avall, després d'unes llaçades, retrobem el camí d'anada i el desfem fins al punt d'inici.

La ferrada de Sant Pere de Queralt (opcional)

Des del peu del penyal de l'ermita, davallem uns metres vers l'E anant a buscar una estreta cornisa que ens permet revoltar-lo en sentit de les busques del rellotge, protegits per un cable ancorat amb expansions. Passos fàcils amb considerable exposició. Un altre tram equipat amb cable i parcialment amb cadena, ens ajuda a progressar per una canal i accedir a l'ermita.

- (1) Després de la caiguda del d'Aragó, entre la primavera i l'hivern de 1938 el front va quedar estabilitzat a la frontera natural de la Noguera Pallaresa i el Segre. En aquest marge es va parapetar l'exèrcit facciós enfront del republicà, que ocupava l'altra riba.